

WPROWADZENIE

Autorka jest młodym naukowcem poszukującym prawdy i dobra. Posiada też praktykę w dziedzinie pracy rzecznika prasowego. Książka jest wynikiem zainteresowań Autorki i jej własnej praktyki.

Jest aktualna i bardzo potrzebna jak potrzebne jest dziś pokazanie powinności etycznych związanym z każdym zawodem. Zawód dziennikarza czy rzecznika prasowego to ważny zawód „społecznego zaufania”. Wymaga wiedzy i formacji osobowej.

Autorka ukazuje chrześcijański i etyczny wymiar pracy w tym zawodzie. Jako drogowskazy etyczne przyjmuje fundamenty uniwersalne jakimi są: prawda, dobro i piękno, sacrum. Są to wartości najmocniej budujące człowieka, instytucję, społeczeństwo, naród. Niezbędne, aby dziennikarstwo otrzymało dobra opinię, a ludzie otrzymali prawdziwe informacje. Rzecznik prasowy ma bowiem dzielić się z nimi z dziennikarzami i opinią publiczną. Ma pomóc wzrastać prawdzie, dobru i pięknu w życiu publicznym.

W książce zostały podjęte tematy, problemy i wydarzenia bardzo aktualne dotyczące polskiej rzeczywistości, związane z pracą rzecznika prasowego w różnych instytucjach. Autorka pisze o problemach w pracy rzeczników Kościoła katolickiego. Szczególną uwagę poświęca pracy Joaquína Navarro-Vallsa, rzecznika prasowego Jana Pawła II. Przedstawia zadania rzecznika prasowego w administracji publicznej. Przywołuje nazwiska znanych rzeczników prasowych życia publicznego. Ukazuje ich zadania, osiągnięcia i problemy. Pisze też o zadaniach rzeczników służb mundurowych- Policji i Państwowej Straży Pożarnej. Wspomina o rzeczników sądów powszednich i szpitali. Ukazuje ważne zadania rzecznika prasowego w szkolnictwie wyższym. To zadania nie łatwe, bo wymagają nie tylko wizerunku uczelni, ale przedstawiania uczonych, wykładowców, a często wiedzy o różnych dziedzinach uczelni. Ważnym tematem jest też ukazanie roli rzecznika w organizacjach charytatywnych i porządku publicznego. Wymaga to specjalnego powołania, którego zewnętrznym wyrazem jest miłość bliźniego. Autorka analizuje

również społeczny wymiar oddziaływania pracy rzecznika prasowego. Rzecznik odpowiada za dobrze lub źle wykonaną pracę wobec opinii publicznej, instytucji, którą reprezentuje i wobec własnego sumienia. Jest to przede wszystkim odpowiedzialność za prawdę. Tylko bowiem na prawdzie jest budowane dobro osoby i wspólne dobro. A jest to wielkie i trudne zadanie w Polsce dziś i we współczesnym świecie – mówić prawdę i budować na prawdzie. Prawda czyni ludzi wolnymi!

Odpowiedzialność wobec instytucji – to rola sprawozdawcy, adwokata menadżera. Aby jednak być w zgodzie z zasadami etyki rzecznik powinien pamiętać, że prawda jest na pierwszym miejscu i pamiętać napomnienie św. Pawła: „Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie oddam się w niewolę” (1 Kor 6,12).

Odpowiedzialność wobec sumienia jest rozważana w płaszczyźnie wiary i nauczania Kościoła katolickiego. Sumienie jest wewnętrznym o prawości lub nieprawości rzecznika.

Autorka umieściła w aneksie wywiady z rzecznikami, co wzbogaca pracę o doświadczenie praktyczne, uczy jak przeprowadzać wywiady, świadczy o dużym zaangażowaniu wobec podjętej tematyki.

Książka jest naukowa, bo była pracą doktorską. Napisana jest językiem bardzo prostym i komunikatywnym. Jestem przekonana, że może być ważną pomocą w pracy rzeczników prasowych różnych instytucji i studium dla uczących się pracy rzecznika prasowego.

prof. dr hab. Krystyna Czuba
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
i Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu